

42. A víz és a szív felmelegítése

Imádkozzuk a 83. számú éneket:

*Mint a szarvas ér vizéhez, lelkem Hozzád, égi Lény,
Úgy sóhajt, úgy szomjaz, éhez, vajh elérlek egykor én?
Bús hívednek bánat árja éjjel-nappal étke lett,
Mert az álnok azt kiáltja: el nem érlek Tégedet.*

Az embernek alapvető igénye a víz. Testünknek mintegy 70 %-a víz. Állítólag a jövő háborúinak gyökerében is a víz, illetve a stratégiaileg fontos vízellőhelyek megszerzése áll. A vízinséges helyeken sokszor a víz ára magasabb a benzinénél.

1. Mi most a víz felmelegítését vesszük példának. A vízről való elmélkedés majd a szívünk felmelegítéséhez fog segítséget adni. Ha nagy mennyiségű vízről van szó, gondolhatunk lelkünk határtalan kiterjedésére is. Ahogyan vizet tudunk önteni az edénybe, ahogyan *a Mennyei Atya kezébe* tudjuk *ajánlani lelkünket* (vö. Zsolt 30, 6), úgy tegyük lelkünket most a kezünkbe.

– Ha állni hagyjuk a csapvizet, az felveszi a levegő hőmérsékletét. Az orvosok állott vizes borogatást ajánlanak bokánk megrándulásakor. Hagyjuk csendben állni egy ideig a lelkünket, hogy fölvegye a környezete hőmérsékletét! Elgondolkodhatunk azon, hogy mi vesz körül bennünket. Mennyi időbe telik, amíg a lelkem rá tud hangolódni az őt körülvevő isteni miliőre?

– Ha a vizet tartalmazó edényt körülveszem a tenyereimmel, idővel a víz hőmérséklete is fog emelkedni, igaz, csak kis mértékben.

– Ha a tűzhelyre teszem, ott alulról gyorsabban tudom melegíteni. A háziasszony tudja, hogy ez is időbe telik.

– Felülről is önthetek még meleg vizet az edényembe, ezáltal hamarabb fog magasabb értéket elérni a víz hőmérséklete.

– A vizesedénybe fölülről még tehetek egy merülő gyorsforraló spirált is. Ekkor a víz már nemcsak oldalról kapja a levegő, illetve a tenyereim melegét, vagy alulról a tűzhely melegét, avagy felülről a meleg vizet, hanem a merülő gyorsforraló által még hamarabb tudom felmelegíteni.

Fontoljuk meg: amit most gondolatban végigcsináltunk, az a valóságban csak a mi emberi tevékenységünk eredménye.

2. A szív felmelegítésénél is hasonló emberi tevékenységet kezdetünk végiggondolni. **A szív felmelegítése az Istenre való gondolással kezdődik, és az Utána való vágyakozással folytatódik.**

Ha a vizet egy edényben az ablakba tesszük, a nap melege körülveszi és felmelegíti. Helyezzem most a lelkemet Isten miliójébe, hogy felvehesse az Ő környezetének hőmérsékletét! Tegyem ki a lelkemet abba a sugárzásba, amellyel Isten gondol rám, és vágyódik utánam! A két gondolat és a két vágyódás összetalálkozik. Istenre gondolok, Utána vágyakozom, mint a *szarvas az ér vizéhez* (Zsolt 41, 1). **Istenre gondoljak, aki minden oldalról körülvesz!** Törekedjek arra, hogy ne legyen bennem ellenállás! Adjam meg magam Isten felém áradásának, és engedjem, hogy felmelegítse a lelkemet!

Képszerűen gondoljam a testemet egy olyan edénynek, amely a lelkemet tartalmazza! Egyre jobban vékonyítsam el az edény falát, hogy Isten sugárzása számára egyre jobban átjárható legyen! Vágyódhatom arra, hogy **bárcsak semmi se választana el Tőle!** Igényelhetem, hogy Isten szívének szeretete, melege egyre jobban a lelkem mélyére hatoljon!

A víz nem tudja, hogy mi történik vele a melegítéskor. Én, az értelmes teremtmény tudom, és **egyre jobban vágyódom arra, hogy Isten egyre jobban körülvegyen, tüzes szeretetével még jobban behatoljon lelkem mélyére!**

A víz sokszor gyorsabban felforr, mint ahogyan a szívem felmelegszik, de ne veszítsem el a türelmemet! Istennek van türelme. Ha a Mennyei Atyám kezébe tudom helyezni a lelkemet, akkor az tüzesebb szeretetet áraszt, mint a tűzhely izzó felülete. Engedjem, hogy lelkem legmélyét alulról

melegítse, tüzesítse Isten szeretete! Vágyódjam arra, hogy Isten – aki eddig is jelen volt az életemben, de akit talán kívülállónak vagy mellettem állónak véltem – most körülvegyen, és egészen behatoljon a lelkembe szeretetével, belül legyen jelenvaló! Lelkem átveszi szeretetének melegét, tüzes érintését.

Mint ahogy a háziasszony türelemmel vár, míg felforr a víz, úgy én is **türelemmel várom, hogy egyre tüzesebb legyen a lelkem.**

Ahogy a meleg levegő és a meleg víz is felfelé törekszik, úgy **engedjem, hogy az Úristen lelket melegítő hatása** – amely alulról hat rám az Ő „tenyerének” tüzes érintésével – **egyre magasabbra emelje lelkemet!** A meleg levegő azért áramlik felfelé, mert könnyebb a hideg levegőnél. Éljem át, hogy a szeretetem hőjének fokozásával mennyivel könnyebb lett a lelkem! Vagy ha még nem tudom érezni, akkor csak engedjem, hogy lelkem kövesse szívem vágyait felfelé, egyre magasabbra, egyre könnyebben, szabadabban a földtől! Ahogy a vizesedénybe felülről meleg vizet öntöttem, hogy növekedjen a hőmérséklete, úgy engedjem, hogy Isten – aki bennem is létezik, és alulról, oldalról is melegített – most felülről is betöltsön! Nem hideg zuhany ez, hanem Istennek olyan tüzes szeretete, amely még inkább elősegíti a lelkem felfelé áradását.

Az Úr még fokozni is akarja a felülről belém áradó tüzes szeretetének hőfokát. Mint ahogy én is öntöttem még meleg vizet a már melegedő vízbe, úgy **küldi tüzesen izzó Szentlelkét Ő is.** Nem bántó égetés ez, hanem szellemi izzás! Bárcsak tudnám még jobban befogadni az Ő tüzesítő szeretetét! Hogyha a lelkem is kitágult ettől a melegtől, akkor csak hagyjam, hadd áradjon, hadd táguljon, hogy Isten tüzes szeretetéből még többet tudjak befogadni! Boldogan állapíthatom meg, hogy az Istenre való rá gondolás, és az Utána való vágyakozás mennyire felmelegítette, feltüzesítette a lelkemet!

3. A rá gondolásnak és az Utána való vágyakozásnak ez a gyakorlata nagyszerű eszköz az összeszedettség imájához, hogy a lelkem egyre jobban Istenre irányuljon!

Ha még mindig érzem teremtményi gyarlóságomat, és még most sem értem el a forrponot, ahol a vízből gőz lesz, ahol a megfogható anyag, a víz átmegy a levegővel azonos állapotú megfoghatatlan gőzzé, csak **legyek türelemmel! Istennek van ideje. Amit a magam erejével nem tudok elérni, azt majd megteszi Ő a maga isteni mindenhatóságával.**

Ha egy kicsit is moccan már a lelkem, mint a víz a forráspont előtt, és ha egy kicsit is emelkedik a szívem felfelé az Úrhoz, mint ahogy a gőz távozik a forrásban levő víz edényéből, akkor legyek nagyon nagy bizalommal: már nem kell sokat várnom, hogy a lelkem egészen forró legyen, egészen könnyűvé váljon, és magam fölé emelkedjen!

4. Ahogy egyes háztartásokban van páraelszívó berendezés, úgy engedjem, hogy Istennek ez a magához vonzó hatása még jobban érvényesüljön a lelkem felett, és magába szívjon, magába vonzzon engem! Micsoda összeszedettség ez, amit az Úr művel! **Ő vonja magához minden gondolatomat és vágyamat.** Boldogan elfelejthetek minden e világi, földhöz húzó dolgot, hadd szökelljen be a lelkem Isten végtelen tágasságú, ragyogó világába! Itt már nincs korlát, térlehatárolás, **csak Isten,** és bennem mindaz és mindenki, amit és akit Ő szeret, illetve akik Őt szeretik, és akiket én is szeretek!

Talán egy keveset megtapasztalok abból, hogy milyen lesz az a végső sóhajom, amikor majd lelkemet kilehelve Atyám kezébe helyezhetem az életemet. **Milyen lesz az a gyönyörűség, amikor a börtönéből szabadult sas lelkem Isten végtelenségében korlátok és határok nélkül szállhat egyre feljebb, egyre közelebb Őhozá!**

Ezentúl valahányszor vizet melegítek, gondoljak arra, hogy hol van az én lelkem igazi helye! Gondoljak Istenre, és indítsam fel az Utána való vágyakozást, **s engedjem, hogy a szívem újra felmelegedjék,** hogy még tüzesebb legyen Isten belém áradó tüzes, irgalmas szeretetében! Itt az a lényeg, hogy semmit se tegyek az isteni szeretet belém áradásának útjába! Ne hűtsem le lelkem lobogását a bűnök, a tökéletlenségek és a szeretetlenségek hideg zuhanyával! Ne álljak ellen Isten önmagát ajándékozó szeretetének! **Engedjem, hogy maradéktalanul, egészen betöltsön Isten tüzes szeretete!**

Befejezésül kis szünetekkel úgy imádkozzuk el a Jézus-imát, hogy amikor irgalomért esedezünk, akkor **nyissuk ki a lelkünket is Istennek ezen irgalmas, tüzes, szívet melengető szeretete előtt!**

Uram, Jézus Krisztus, élő Isten Fia, irgalmazz nekem, szegény bűnösnek!

Uram, Jézus Krisztus, élő Isten Fia, irgalmazz nekem, szegény bűnösnek!

Uram, Jézus Krisztus, élő Isten Fia, irgalmazz nekem, szegény bűnösnek!